

[Kr. Kristensen.]

adskillig Mistro overfor dem, man trak paa Skuldrene ad dem og mente, de vilde slet ikke faa nogen Betydning. Men nu viste det sig alligevel, at de fik en ret stor Betydning ved Udlaan af de Driftsmidler, de den Gang raadede over, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil gaa paa samme Maade med Driftslaaneforeningerne.

Med disse Ord har jeg anført det væsentligste af, hvad jeg mener der paa nærværende Tidspunkt kan være at sige om Lovforslaget, og jeg skal slutte med at anbefale det til Tingets Velvillie.

Maa jeg samtidig gøre en lille Bemærkning angaaende det som sidste Punkt paa Dagsordenen opførte Lovforslag, det af Socialdemokratiet forelagte Forslag til Lov om midlertidige Foranstaltninger til Støtte for Landbruget, som det jo hedder. Man vil af de Udtalelser, jeg allerede har fremsat, forstaa, at jeg ikke kan give dette Lovforslag min Tilslutning. Jeg skal ikke komme videre ind paa det i Øjeblikket, der kan maaske blive Lejlighed til det, naar Ordføreren for Forslagsstillerne har fremsat sine Bemærkninger. Naar jeg ikke kan give Lovforslaget min Tilslutning, saa er det netop, fordi det er anlagt paa den Maade, at Staten skal være en Velgørehedsanstalt, der deler Penge ud til den ene og den anden. Jeg er imod det Princip. Jeg tror, det vil føre til, at der vil blive Brug for en Masse Penge, uden at man tilnærmelsesvis vil opnaa det Resultat, som vi egentlig burde opnaa i Forhold til de Midler, som stilles til Raadighed. Vi har Lov at kræve, at de, som skal have Pengene, skal stille betryggende Sikkerhed. Der kan naturligvis altid tabes en Del, men det mener jeg Staten maa finde sig i. Men laane Penge ud uden betryggende Sikkerhed mener jeg ikke Staten skal indlade sig paa, heller ikke under de nuværende Forhold, og det er min Overbevisning, at de Folk, som trænger til Hjælp og virkelig er Hjælpen værd — vi er jo alle enige om, at mange af dem, som trænger til at hjælpes, er det haabløst at ville hjælpe —, i de allerfleste Tilfælde vil kunne skaffe den Sikkerhed, som er nødvendig.

Med disse Ord skal jeg slutte og anbefale Lovforslaget om Driftslaaneforeninger til Tingets Velvillie.

Bording: Af de tre Forslag, som ligger til Behandling her for Tingets Medlemmer, er de to fremsat af den højtærede Regering og det tredie af det socialdemo-

kratiske Parti. Alle tre Forslag, tør jeg sige, tager Sigte paa at støtte Landbruget i de Vanskeligheder, det for Tiden er udsat for. Men selv om dette er deres direkte Formaal, er der dog ingen Tvivl om, at med disse Forslag har man rørt ved det Spørgsmaal, der efter min Opfattelse er det vigtigste indenfor dansk Politik for Øjeblikket, nemlig Beskæftigelses-spørgsmaalet, idet det, at man hjælper de kriseramte Landboere til Opretholdelse og Udvidelse af Produktionen, vil give forøget Arbejde, aflaste Arbejdsløsheden. Der er ingen Tvivl om, at i et saa lille Land som Danmark er Erhvervene saa nært sammenknyttede, at et Erhverv som Landbruget med dets betydelige Produktion og Forbrug ikke kan være i Krisevanskeligheder, uden at det vil betyde overordentlig store Vanskeligheder ogsaa for de øvrige Erhverv. Gennemførelsen af disse Forslag, som de her foreligger, vil være en ikke ringe Indsats for Landbrugets Vedkommende til Mildnelse af Arbejdsløsheden, og derfor tør jeg nok sige, at Fremsættelsen af disse Forslag, deres videre Behandling og endelige Skæbne er en Ting, som man vil se hen til med Spænding, ikke alene i Landbrugskredse, men ogsaa i mange andre Kredse af Befolkningen, fordi det, som sagt, ikke alene er et Landbrugsspørgsmaal, men i høj Grad et Samfundsspørgsmaal.

Jeg vil derfor ogsaa takke den højtærede Landbrugsminister for Fremsættelsen af disse to Forslag. Jeg gør det ud fra den Betragtning, at jeg vil anse Fremsættelsen af disse Forslag for en Erkendelse, om end en sen, fra den højtærede Landbrugs- og Statsministers Side af, at Overkapitaliseringens, Overprioriteringens Ejernelse, Nedsættelsen af den mægtige Gældsbyrde, er det nødvendigeste, naar Talen er om at løse Erhvervskrisen og Landbrugskrisen her i Danmark. Det er efter mit Skøn det første lille Skridt i Retning af at komme ind paa en saadan Nedbringelse af Gældsbyrden, og jeg haaber, at det ogsaa vil være muligt for Regeringen at tage det næste Skridt, det vil sige acceptere i alt Fald de Principper, som ligger til Grund for det Forslag, vi har fremsat. Det er min Opfattelse — og jeg tror, den breder sig meget stærkt i Landbefolkningen —, at kun gennem Vedtagelse af Forslag, der indeholder de Principper, er der Mulighed for, at Krisen og dermed Arbejdsløsheden i nogen Grad kan blive mildnet for Landbruget.

De Forslag, som blev gennemført i